

Sygn. akt III CSK 261/18

## POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku Gminy Miejskiej K.  
przy uczestnictwie H. B., X. B., N. H. i K. H.  
o stwierdzenie nabycia spadku,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 4 kwietnia 2019 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy  
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.  
z dnia 14 lutego 2018 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, a dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Po pierwsze, ma ona wynikać z oczywiście nieprawidłowego dopuszczenia możliwości uchylenia się przez uczestniczkę od skutków prawnych niedochowania terminu do złożenia oświadczenia w przedmiocie przyjęcia/odrzućcia spadku. Zdaniem wnioskodawcy nie pozostawała w błędzie istotnym, a działała lekkomyślnie - o swoim tytule do spadku wiedziała od dnia śmierci matki, zatem powinna podjąć działania zmierzające do ustalenia stanu jej majątku. Podnoszone w tym zakresie zarzuty nie dowodzą jednak, aby Sąd w sposób oczywiście nieprawidłowy zinterpretował lub zastosował prawo - są raczej polemiką z ustaleniami faktycznymi i oceną dowodów dokonaną przez Sąd II instancji. Tymczasem kwestia ustalenia stanu faktycznego i oceny dowodów w ogóle nie jest objęta możliwością podnoszenia w postępowaniu kasacyjnym, zatem tym bardziej zastrzeżenia co do tej kwestii nie mogą uzasadniać przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Po drugie, oczywista zasadność skargi ma wynikać z naruszenia przez Sąd II instancji przepisów postępowania cywilnego przez niedokonanie własnych ustaleń faktycznych. Choć niewątpliwie w prawie polskim sąd odwoławczy ocenia sprawę merytorycznie, to może w pełni przyjąć za własne ustalenia faktyczne sądu I instancji, jeśli jest przekonany co do ich prawdziwości - ma powinność prowadzenia własnych ustaleń faktycznych wyłącznie wówczas, gdy ustalenia sądu I instancji w jego ocenie wymagają uzupełnienia, korekty, lub weryfikacji. W żadnym wypadku zatem brak dokonywania własnych ustaleń faktycznych nie świadczy o oczywistej zasadności skargi.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

Zaskarżone orzeczenie jest postanowieniem wstępnym, zatem o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnie Sąd Rejonowy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.